Henrico Stephano, Typographo eruditissimo,
Hugo Solerius, D. Medicus, S.

Humanæ vitæ ratio exigit, Henrice lectissime, vt in
quo quisq; versatus est artes in eas se exerceat,
excellereq; conetur, et reipublicæ prodesse. Horum
mihi ab ineunte ætate mentem animo versare, meumq;
reputarem: mihiq; ab annis septem iam supra viginti
(vltra duos anteriores) Antetij Sylvio, Fernelio, et
Hollerio præceptoribus, quadriennium integrum, Medicinæ
operam dedissem: et inter plurimas, difficillimasq; eius
partes, ei potissimum, quæ recta Simplicium Medicamen-
torum exactam cognitionem versatur, animum diligentius
summaq; cura intendissem: factum, Divino beneficio,
tandem est, vt multos condiscipulos meos, breui non
equauerim modo, sed et (absit verbo temeritas)
in eorum cognitione longe superauerim. Deinde,
continuata semper studiorum serie, et magis ac magis
eorum cognoscendorum desyderio arrensus, tum etiam
Sylvij literis sæpissime instigatus: eo deuenta
tandem res est, vt fremento multa Simplicium
cognitione, authoremq; probatissimorum lectione,
indicio, adscribendum animum applicarem, et hunc labo-
rem aliquem moliri, qui studiosis Simplicium
cognoscendorum prodesset, non dubitarem. Scribendi
tamen delectum præpedirent multi, nostri, ante patrum
memoriam celebres viri: quorum non pauci in
Dioscoridem Commentaria scripserunt; alij plantarum
Historiam conscripserunt; alij libros herbarum

dignissimos, de Scripsimy Natura, in lucem emiserimus.
Quorum ego vigilijs partim summis adiutus, partim
diligentia, atq; exercitatione doctrina perfunctus, inter
spem metumq; aliquamdiu versatus sum, veritus, ne
post tam multos, tamq; eruditos et passim receptos
scriptores, mea hac enarrationes vilescerent, aut minoris
a doctis estimarentur. Verum tamen post varios —
animi fluctus, et anxias cogitationes, tandem
meus pectus eo cohortatus animus deduxit, vt existi-
marem non importunum me a ratione alienum, si eas
tandem, post tam multos atq; diligentes messores
colligere: essemq; Natura comparatum, vt nihil
tam praclare tantaq; ar diligenter dictum, memo-
req; proditum sit, quin nihil prorsus addi,
melius dici, aut explicari accuratius possit. Arbitra-
tus multis laboribus ac vigilijs, diligentiaq; autorum
collatione, tantum spicarum aceruum collegisse, vt
inde messis rationem habere queat, et ei stan-
tem queri. Egitur hortatus animum
Theophrastum, ac varia cognita variorum Gaza
assertatione discernens, ad Graci codicis fidem
recognitum, et a multis immeritis restitutis scrip-
tis vbiq; matimq;, vsq; a Medicis receptis
simplicium nominibus) repurgatum, illustrandum
tandem Commentarijs suscepi. Opus absolutum
fuerat anno 1560, mense Aprili. Tandem
festate illi proxima Lutetiam Parisiorum
recto

rertis de ranis proferim, Volumina mea defuli:
illustrissimis Viris, D. Capellanio, primario
Regis Medico, D. Nicolao Grandi, et Fr. Gonzylo
itidem Regijs Medicis, legenda dedi: Tremebo
Regio professori ac Typographo, Ludovicio
a Vuera, et alijs primi nominis Viris
rommiram: qui omnes Vno assensu nostros
ronatus meos probarunt, et lucubrationes in
ralm laudibus extulerunt: additis multis
tm precibus, tm amicis monitis, vt in romm
nem studiosorem usum id opus quam ritissime
publicandum curarem. Impetratum Regium
Diploma, seu Privilegium, adiuante D.
Capellanio, et D. Martillaro Viennensi tm
archiepiscopo, in annos, ab eorum publicatione,
novem. Post meum reditum in Sanc
Orbem, seinsim exinde motus Religionis,
et atrocissima rimilia bella atrendj cepermit.
Sequutus, vigente bellorum furia, gravis
mus, ac longissimus morbus, finis, maxima
rei familiaris iactura. Dein acerbissima
pestis rontagio, quj bella atrocissimi religionis
absumpturæ videbatur, nos diutissime infest
auit. Quibus omnibus simulis, Dei benefi
cio, exactis, D. Conradus Gesnerus

Tigurinis literis nos in suam amicitiam pellexit, fraternoq; adhuc, et velut torpentes ab hinc fere triennium exciturit: et animum iam remissum, et alioqui reluctantem ad scribendum adeo impulit, vt importunis simul et amicis precibus victus, intermissam scribendi provinciam denuo aggressus fuerim. Egitur recognitas nostras lucubrationes in Theophrastum libros de plantarum historia, typis adornandas duximus, saltem in priores quinq; libros: quas iure hysterna absolvimus, vix iam septimum prelis subiecimus imminemus. Gesnero (qui assidue pollicebatur se typographum nobis Tigurum, aut Basileam reperturum) immatura morte è vivis sublato, nemo occurrit, vt potius quam tibi debendum opus remittere, aut debeam, aut velim. Nam preterquam quod Graece et Latine doctissimus es, Patronum, et preceptorem, D. Io. Gualterum, virum prestantissimum, et mihi amicissimum habuisti. Preterea D. Froschoverum typographum es: qui, vt doctorum comites et lucubrationes non aspernatur, ita multis impensis, ad immortalem reipublicam literariam, partum solent. Quare, si, dum reliquos absolutos expolio

Optarim enim, mi Vimo, meas vigilias in lucem prodire) has tu typis tuis, eorumq; impensis rudere non rerses: publicis studijs, tibiq; et illis rem utilem, et mihi gratissimam feceris. Addes profecto animum, ad ea quæ restant diligentius exantienda, et limatius elaboranda. Ex quo ansim tibi recto pollicerei, fore, ut facti nunquam te pœniteat. Nam explicitum Historiam, et alia post emendata, prælo manibus subeo, quæ summis laboribus ac vigilijs absolvere contendam, si nostros hosce Commentarios, ut studiosis Medicæ materiæ utiles fore scio, ita tibi gratos esse eosdem intellexero. Salutabis ex me doctissimos viros, D. Eo. Lindem, et C. Eomillerium. Meis literis respondebis per Emu- interemtum, si vacabit: et si quid ex me volueris, optabis, et optatum feres. Vale, et me redama. Gratianopoli, Idibus Februarij 1567, et statis meæ, supra tres menses, quinquagesimo.

A Monsr

Monsr Henry Estienne,
en Rue de Longemale
pres la porte de Rime,

A Geneue